

KASS JÁNOS

Lipták Györgyről

Mennyire örülünk az első áprilisi fecske friss röptének, követjük tekintetünkkel, ahogy a tiszta kék égen lendülettel ívet kanyarít. Hogyne örülnénk egy fiatal művész, Lipták György jelentkezésének, hiszen figyeltük, figyeltem, vártuk jelentkezését. A Főiskolán már feltűnt egyéni hangja, sajátos látása.

A középkorban, de még a múlt században is a fiatal mesterek elindultak, bejárták az országot, Európát. Valcolni mentek. S azután ismeretekkel, tapasztalatokkal megrakodva tértek haza, telepedtek le, s kezdték hivatásukat gyakorolni. Vándorlásuk célja felmérés volt, erejüket tudásukat tették próbára, megismerték saját teherbíró-képességüket, helyüket a világban.

Most hasonló történik itt. Egy fiatal művész állja a próbát. Felkészültsége, elhivatottsága önmagába vetett hite és művei a rajzok, rézkarcok, s képei igazolják nem a kitaposott utat választotta, hanem maga-törte csapáson jár. Önálló hangja, látása, sajátos egyéni világa figyelmünket magára vonja.

A tehetség nem mérhető műszerekkel, mégis megszólal bennünk egy belső hang, jelzés, megmozdul bennünk egy láthatatlan műszer mutatója, ha üzenetet kapunk a műveken keresztül s, felmelegszik a szívünk, figyelmünk felé fordul.

Figyelmünk és szeretetünk, mert a friss hajtás a bontakozó, kivirágzó tehetség felkelti ismét bennünk a reményt, a hitet, hogy a lét igazolása csak műveken keresztül valósulhat meg, és a személyiség sugárzása ismét magával ragadott. Ugyan ki tudja megmondani tíz, húsz, harminc alkotó évtized állandó feszültségéhez honnan merítünk energiát, milyen radioaktivitás hője fűti fel, és teszi fontossá számunkra tevékenységünk célját: az alkotást. Mi különbözteti meg a jó művet a rossztól a mechanikustól, a rutintól? Az a belső hang, amire figyelünk? Bizonyára, s az indulás, az első lépések iránya, a járatlan út vállalása. Az elmúlt évtizedek, a látszólag felgyorsult változások kora volt. A torlódó stílushullámok próbára tették az alkotókat. A legjobbak tudtak csak két lábon megállni és következetesen vállalni önmagukat. A zavaros víz levonulása után csak a súlyos kövek emelkedtek ki az árból valódi értéként. A kavicsok elsodródtak. Parittyából kilőtt kavicsként repülni idegen energiától ismeretlen cél felé kényszerítve? Ugyan ki vágyik erre? Lipták György tehetsége kihívás, művei visszhangoznak bennünk és feléje forduló figyelmünk impulzusokat kap. Kövessük hát hívását és örömmel látjuk kiállított műveinek belső sugárzását, nekünk szóló üzenetét.

(Kass János 1981-ben született írása itt jelenik meg először.)